

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7879

гр. София, 20.10.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **10830** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Съдът се е произнесъл по делото с решение № 1672/16.03.2021г., с което е оставено в сила решение № 20222043 от 10.10.2020 г. по НАХД № 20510/2018 г. на СРС, НО, 102-ри състав и е осъдена Комисията за защита на потребителите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 400 лв.

След връщане на делото в СРС, в АССГ е постъпила молба с вх.№ 19.04.2021 г.(подадена по електронна поща на 16.04.2020г.), от адв. Д. Г., като процесуален представител на [фирма], с което се иска от съда да измени и допълни решението в частта за разноските, като съдът да осъди КЗП да му заплати разноски и за първоинстанционното производство, съгласно договор за правна помощ и съдействие и списък с разноски към жалбата.

В отговора си по молбата КЗП я оспорва, като счита, че възможността да се искат други разноски в касационното производство, след 12.02.2021г., когато не са представени, е преклудирана. Алтернативно прави възражение за прекомерност поради липса на фактическа и правна сложност по делото. Претендира разноски за производството по допълване, съгласно списък.

Съдът счита молбата за допустима, като подадена в срока по чл.248, ал.1 от ГПК, считано от постановяване на решението.

По същество на подадената молба, съдът приема следното:

Съдът с решението си е присъдил разноски, направени за адвокатска защита пред касационната инстанция.

Пред въззивната инстанция разноски не са претендирани, не са представени доказателства за такива разноски, само пълномощно.

Пред касационната инстанция, в писмен отговор по касационната жалба е представен договор за правна защита и съдействие, касаещ разноски за касационната инстанция и

списък с тези разноски, за които съдът се е произнесъл в решението си.

След приключване на устните състезания по делото и след постановяване на съдебното решение, за първи път в молбата по делото за допълване на решението, се прави искане да се присъдят сторените в първоинстанционното производство разноски съгласно договор за правна помощ и съдействие от 01 ноември 2018г. и списъка с разноските, като се сочи „представени заедно с жалбата“. При преглед на въззивната жалба в приложеното дело на СРС се установява, че към нея не са приложени този договор и списък с разноски.

Предвид горното, съдът намира молбата за допълване за неоснователна. От една страна към момента на приключване на устните състезания пред СРС (20.06.2019г.) и постановяване на въззивното решение (10.10.2019г.) не е била налице възможност за присъждането на разноски, която е била въведена след това с разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН (нова, доп. ДВ, бр.94 от 29.11.2019 г.). Но дори и да се вземе предвид междувременното влизане в сила на нова нормативна уредба, предвиждаща присъждане на разноски в производствата по ЗАНН, в случая твърдените като направени разноски пред СРС, не са били своевременно претендирани пред касационната инстанция, за да бъдат присъдени с решението по настоящото дело, включително и чрез допълването му. Договорът за правна защита и съдействие от 01.11.2018г. с предмет изготвяне на жалба срещу НП се представя с молбата за допълване от 16.04.2021г. (съдебното заседание на касационната инстанция е от 12.02.2021г., а решението е от 16.03.2021г.) заедно със списък за разноски, в който е посочено делото пред СРС, но разноските вместо от 500 лв. са посочени 600 лв. (каквито са претендирани за касационната инстанция) и договорът е описан в списъка „договор за правна защита и съдействие и разписка от адв.Д. Г., представени с отговор на касационна жалба“. Състоятелен е доводът на ответника по касация, че възможността за претендирането им е преклудирана в съдебното заседание на 11.02.2021г., проведено по настоящото дело. Съгласно т.11 от ТР № 6/2012г. по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС претенцията за разноски по чл. 80 ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. В настоящия случай претенцията за разноски, извън тази за касационното производство, е направена след приключване на делото с окончателно решение и не е валидно направена. Поради това искането за допълване на решението с присъждане на разноски за производството пред СРС следва да се отхвърли.

По повод подадената молба за издаване на изпълнителен лист за присъдените разноски за касационно производство въз основа на решението от касационното производство, същата следва да се изпрати на въззивния съд заедно с делото, който съгласно чл.405, ал.2 от ГПК е компетентен за издаването на изпълнителния лист.

Що се отнася до претендираните разноски от КЗП за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство по чл.248 от ГПК, такива не се следват.

Воден от горното и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, Административен съд София – град, XX касационен състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на [фирма] за изменение на Решение №

1672/16.03.2021 г., в частта му за разноските, с искане за присъждане на разноси и за производството пред СРС.

ИЗПРАЩА молбата на [фирма] за издаване на изпълнителен лист въз основа на Решение № 1672/16.03.2021 г. по компетентност на Софийски районен съд, заедно с делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: